

ud paa, at paa samme Tid, som den Justitiarius ifølge Forordningen af 28de Februar 1845, § 8 tilkommende Bemyndigelse til at fordele Forretningerne mellem samtlige Retsens Assessorer skulde beholdes uforandret, skulde der dog gøres den Forandring i Forordningen af 1845, at ingen enkelt Assessor i Retten, af særligt Hensyn til den samlede Rets dømmende Forretninger, fritages for Deeltagelse i Retspleien ved Afdelingerne. Naar vi have foreslaaet, at dette sidste Stykke skulde udgaae, da er det ikke saameget, fordi vi derved have villet stille os i en bestemt Modsetning til den Anskuelse, der er bleven gjort gjældende i det andet Thing, om at det var en mindre helbig Ordning af Forholdet ved Kriminal- og Politiretten her i Kjøbenhavn, at en Assessor saaledes fritages for at deeltage i Retspleien ved Afdelingsretterne for at kunne hellige sin Tid og Virksomhed væsentlig til de egentlig dømmende Forretninger — det er ikke saameget for at stille os i Modsetning til denne Anskuelse, som det er, fordi det forekommer os, at det ved denne Leilighed, hvor det, som tidligere bemærket, kun kommer an paa at afhjælpe en praktisk Trang, der fremtræder som Følge af den paatænkte Omordning af Politiet i Kjøbenhavn, og navnlig af Politidirektørens Stilling, ikke vil være rigtigt at indlade sig paa en Omordning væsentlig af Kriminal- og Politirettens Indretning, men at en saadan Forandring bør finde Sted i Forbindelse med en Undersøgelse af Retspleievæsenet i det Hele her i Kjøbenhavn. Det synes os saaledes i og for sig ikke at være paa rette Sted i denne Lov at skrive til en saadan Forandring i den for Kriminal- og Politirettens Virksomhed i det Hele gjældende Forordning, men saaledes som Bestemmelsen foreligger i Lovudkastets § 1, liden den desuden, hvad Affattelsen angaaer, af en Mangel, som i ethvert Tilfælde maatte gøre det nødvendigt at foretage en Endring. Det staaer nemlig, som om den Forandring, der tilsigtes ved de sidste Linier i Paragrafen, kun skulde være en Forandring med Hensyn til den Bemyndigelse, som der er givet Justitiarius i Retten, men dette berøer paa en Misforstaaelse; Forandringen vilde ikke være en Forandring i

Justitiarii Bemyndigelse, men en Forandring i selve Forordningen. Hvorvidt det er heldigt eller ikke heldigt, at Nogen er ordnet paa den i § 8 af Forordningen af 28de Februar 1845 bestemte Maade, at den ene Assessors Tid væsentlig bevares for den egentlig dømmende Virksomhed, derom har man som sagt ikke troet det nødvendigt at udtale sig; man antager, at Ulempen derved i alt Fald ikke er af den Natur, at den skulde indeholde en tilstrækkelig Opfordring til nu, paa dette Stadium, at foretage en Forandring i den Henseende.

Efter at jeg saaledes kortelig har gjort Rede og Rigtighed for de Grunde, der have bevæget Forslagsstillerne til at stille Endringsforslagene under Nr. 1, 2, 3 og 4, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til de af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) til §§ 6 og 13 stillede Forslag, der, som det forekommer mig, ikke ere af nogen væsentlig Betydning. Det første Forslag gaaer ud paa, at der til § 6, hvor det hedder, at den Tiltalte skal indkaldes med lovbekendt Varsel og vidnefast ved en Tilfигelse, som skal indeholde hans Navn, Bopæl osv., skal tilføies, at denne Tilfигelse skal forkyndes og i Gjenpart afleveres paa Tiltaltes Bopæl. Jeg kan i denne Henseende ikke tale paa Andres Vegne end mine egne, men det forekommer mig, at det, som Endringsforslaget saaledes gaaer ud paa, i og for sig er noget meget naturligt, saa naturligt, at det maaskee ikke behøver at siges. Skulde man ikke bestomindre ansee det for rigtigt og nødvendigt at gjøre en saadan Tilføining, da kan jeg for mit Vedkommende ikke have Væsentligt at erindre derimod. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at Redaktionen af § 6, naar dette Forslag vedtages, maaskee vilde blive mindre smuk, men det er ialtsald en Mangel af den Bessaffenhed, at den jo vilde kunne afhjælpes ved et Forslag til tredie Behandling. Forslaget til § 13 af det samme ærede Medlem er af et ganske lignende Indhold; det refererer sig til Forkyndelsen af Tilfигelser for Vidner, medens § 6 angaaer Forkyndelse af Tilfигelser for Tiltalte. Hvad der gjælder med Hensyn til Forslaget til § 6, gjælder saaledes ogsaa med Hensyn til Forslaget til § 13.